

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ**

Πρωτ. 429
Αριθμ.

Διεκπ. 229/25-4-2013

Κυριακή του Πάσχα 2013

ΠΑΣΧΑΛΙΟΣ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
(84^Η)

Άγαπητοί μου αδελφοί,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

*«Ανέστη Χριστός ἐκ νεκρῶν, λύσας θανάτου τὰ δεσμά· (αἴνοι, ἦχος βαρύς)
ἐν τῇ ἐγέρσει Του χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσε καὶ (αἴνοι, ἦχος δ´)
ἐν τῇ ἀναστάσει Του τὰ σύμπαντα ἐπλούτισε» (αἴνοι, ἦχος πλ. α´)*

Για μιὰ ἀκόμη χρονιά ἀξιωνόμαστε νὰ γιορτάσουμε τὴν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀπὸ τὴν πρώτη κιόλας ἀκολουθία τῆς Σαρακοστῆς, ἡ Ἐκκλησία μας μᾶς ἔβαλε ὡς στόχο τὸ νὰ ἀξιωθοῦμε «κατιδεῖν τὸ ἅγιον Πάσχα, πνευματικῶς ἐναγαλλιῶμενοι» (Στιχηρὸν Κατανυκτικόν, Κυριακὴ τῆς Τυρινῆς, Λυχνικόν). Ζήσαμε τὸν ἀγῶνα τῆς νηστείας, περάσαμε ἀπὸ τὴν περιγραφή τῶν γεγονότων τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος, συμπορευθήκαμε μὲ τὸν Κύριο στὸ πάθος Του καὶ σήμερα χαιρόμαστε τὸν θρίαμβο τῆς Ἀναστάσεως, τὴν ὑπὸ τοῦ Κυρίου συντριβὴ τοῦ θανάτου, τὴν κατάργηση τοῦ κράτους τοῦ διαβόλου.

Μέσα στὴ Μεγάλῃ Ἑβδομάδῃ ἀντικρύσαμε μὲ ἀπορία τὸν ἄνθρωπο νὰ σταυρώνει τὸν Θεό του, μὲ ἔκπληξη τὸν Θεάνθρωπο ἐκουσίως νὰ σταυρώνεται καὶ «ἐν νεκροῖς νὰ λογίζεται», τὴν πραγματικότητα τῆς ἀνθρώπινης προδοσίας, πτώσεως καὶ πνευματικῆς αὐτοκαταστροφῆς καὶ τὴν ἀλήθεια τῆς ἄπειρης ἀγάπης καὶ μακροθυμίας τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου. Σήμερα ζοῦμε τὴ χαρὰ τοῦ θεϊκοῦ θριάμβου, τὴν ἀπόδειξη τοῦ κενοῦ μνημείου, τὴ λάμψη τῆς θεότητος τοῦ Κυρίου, τὴν ἐλπίδα καὶ τῆς δικῆς μας ἀναστάσεως. Γι' αὐτὸ καὶ ψάλλουμε ἀκατάπαυστα «Χριστὸς Ἀνεστη ἐκ νεκρῶν θανάτῳ θάνατον πατήσας καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν ἁριστάμενος».

Κι ἐφέτος ὁμως, ζοῦμε τὸ Πάσχα μέσα στὴν ἀποπνικτικὴ ἀτμόσφαιρα μιᾶς κρίσης ποὺ καταστρέφει περιουσίες καὶ κόπους μιᾶς ὀλόκληρης ζωῆς, ποὺ ἀνακατεῦει λαοὺς καὶ θρησκείες, ποὺ ἰσοπεδώνει ἱστορίες καὶ παραδόσεις, ποὺ καταργεῖ ἱερὲς ταυτότητες, ποὺ αἰφνιδιάζει μὲ ἀλλεπάλληλα ἀδιέξοδα καὶ ἐκβιάζει μὲ παράλογες ἀπαιτήσεις, ποὺ, ἐνῶ ἐμφανίζει τοὺς ὑπεύθυνους, κρύβει τοὺς πραγματικοὺς ὑπαίτιους, ποὺ ἀπομακρύνοντας διαρκῶς τὸ φῶς μᾶς βυθίζει ὄλο καὶ περισσότερο στὸ σκοτάδι. Κυρίως ὁμως μιᾶς κρίσης ποὺ ἔχει σταυρώσει τὸν Θεὸ καὶ ὡς

πρόσωπο και ως ἐλπίδα και ἐπιδιώκει ἢ νὰ Τὸν ἀγνοεῖ ἢ περισσότερο νὰ Τὸν ἐξαφανίσει.

Ἡ εἰκόνα τῆς ζωῆς μας μοιάζει μὲ μιὰ ἀτελείωτη Μεγάλη Ἑβδομάδα και ἡ παροῦσα ἐμπειρία μας μὲ μιὰ ἀπαράκλητη Μεγάλη Παρασκευή. Γύρω μας σταυρωτὲς μὲ ἀσύλληπτο μῖσος, ὄχλοι μὲ ἀδιακαιολόγητη πνευματικὴ ἐπιπολαιότητα. Κι ἐμεῖς, σὰν τοὺς μαθητὲς τοῦ Κυρίου, κάποιοι ἀρνούμεθα, κάποιοι ἐγκαταλείπουμε, οἱ περισσότεροι κρυβόμαστε μὲ φόβο ἢ ἀμήχανα εἴμαστε *«βραδεῖς τῆ καρδία τοῦ πιστεῦν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται»*, παραμένοντας στὴ νάρκη τῆς ὀλιγοπιστίας μας.

Παρὰ ταῦτα, ἀδελφοί μου, ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! Ὅσο και ἂν φωνάζει ὁ ὄχλος, ὅσο κι ἂν καρφώνουν οἱ σταυρωτὲς, ὅσο και ἂν σφραγίζουν τὸν τάφο οἱ ἀρχιερεῖς και φαρισαῖοι τῆς σύγχρονης ἐποχῆς, ὅσο και ἂν ἀπουσιάζουν οἱ μαθητὲς ἀπὸ τὰ γεγονότα, ὅσο και ἂν ἡ Ἐκκλησία φαίνεται ἀδικαιολόγητα νὰ σιωπᾷ, τὸ ἅγιο Φῶς ἀναδύεται ἀπὸ τὸν Πανάγιο Τάφο και σήμερα, ἡ ἐλπίδα και ἡ ζωὴ ἀνατέλλουν, διότι *«Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει»* (Ρωμ. στ' 9)

Ἡ πίστη στὸ πρόσωπο τοῦ Ἀναστάντος και ἡ ὁμολογία τοῦ γεγονότος τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου εἶναι ὁ μόνος τρόπος ὁ καθένας μας νὰ ἐλευθερωθεῖ ἀπὸ τὰ δεσμὰ και τὶς ἀλυσίδες τῆς προσωπικῆς του κρίσης. Δὲν θὰ λυτρωθοῦμε μόνοι μας. Ὁ Ἀναστὰς θὰ μᾶς λυτρώσει. Αὐτὸς θὰ μᾶς ἀναστήσει, σὲ ἐμᾶς τοῖς *«ἐν τοῖς μνήμασι»* τῶν παθῶν μας θὰ χαρίσει τὴ ζωὴ.

Ἀλλὰ και ὡς ἔθνος ἔχουμε βουλιάζει στὴν κρίση τῆς πνευματικῆς μας προδοσίας. Στηρίξαμε τὴν ἐλπίδα μας στὸν θεὸ τοῦ χρήματος και αὐτὸς μᾶς πρόδωσε. Καταστρέψαμε τὶς εὐλογημένες μνημὲς τῆς ἱστορίας μας. Ἐμπιστευθήκαμε τὸ μέλλον μας στὰ ἐπίγεια ἐπιτεύγματα. Καὶ αὐτὰ φάνηκαν ἀνεπαρκῆ. Ἀπομακρύναμε τὸν Θεὸ ἀπὸ τὴν παιδεία μας. Γκρεμίσαμε τὴν πίστη μας στὸν Χριστὸ ἀπὸ τὶς καρδιές μας. Τὸν ραπίσαμε μὲ τὰ χέρια τῆς ἀσεβείας μας, Τὸν σταυρώσαμε μὲ τὰ καρφιά τῆς σκληροκαρδίας μας και Τὸν σφραγίσαμε μέσα στὸν τάφο τῆς λήθης, τῆς ἀδιαφορίας και τῆς ἀπιστίας μας.

Ἡ Ἐκκλησία μας ὅμως διατηρεῖ πολλὰς ἐλπίδες γιὰ τὸν κόσμον μας, γιὰ τὸ ἔθνος μας, γιὰ τὸν καθένα μας χωριστά. Καὶ τοῦτο, διότι ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ και *«θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει»*. Ὁ Χριστὸς ἀνέστη γιὰ ὅλον τὸν κόσμον, ἀνέστη και γιὰ τοὺς σταυρωτὲς Του, και γιὰ τοὺς διὰ μέσου τῶν αἰώνων διωκτὲς Του και γιὰ τοὺς ἀρνητὲς Του, και γιὰ μᾶς.

Ἄς μιμηθοῦμε στὴν πίστη και στὴν ἀφοσίωση τὶς μυροφόρες γυναῖκες και ἄς κρατήσουμε μέσα στὶς καρδιές μας τὴν ἐλπίδα τους. Ὅσο μικρὴ και νὰ εἶναι, δὲν θὰ μᾶς προδώσει. Τὰ δάκρυα τοῦ πόνου μας θὰ ἀναμειχθοῦν μὲ τὰ μύρα τῶν ἱερῶν πόθων και ἐλπίδων μας και θὰ ἐπιβεβαιώσουν τὴν ἁγία πίστη μας. *«Αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νίκησασα τὸν κόσμον· ἡ πίστις ἡμῶν»* (Α' Ἰω. ε' 4). *«Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν»* (Ρωμ. ιγ' 11).ἱ

Εὐχομαι ἡ εὐλογία τοῦ Ἀναστάτου Χριστοῦ νὰ πλημμυρίζει τὴ ζωὴ σας, ἡ χαρὰ καὶ ἡ εἰρήνη Του νὰ ἐπιστρέψει στὸν κόσμο μας, καὶ τὸ φῶς Του νὰ δείξει διεξόδους στὶς κρίσεις μας καὶ νὰ ὀδηγεῖ τὰ διαβήματά μας.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Μετὰ πασχαλίων εὐχῶν
καὶ πολλῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἀναστάντι ἀγάπης,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς Νικόλαος

